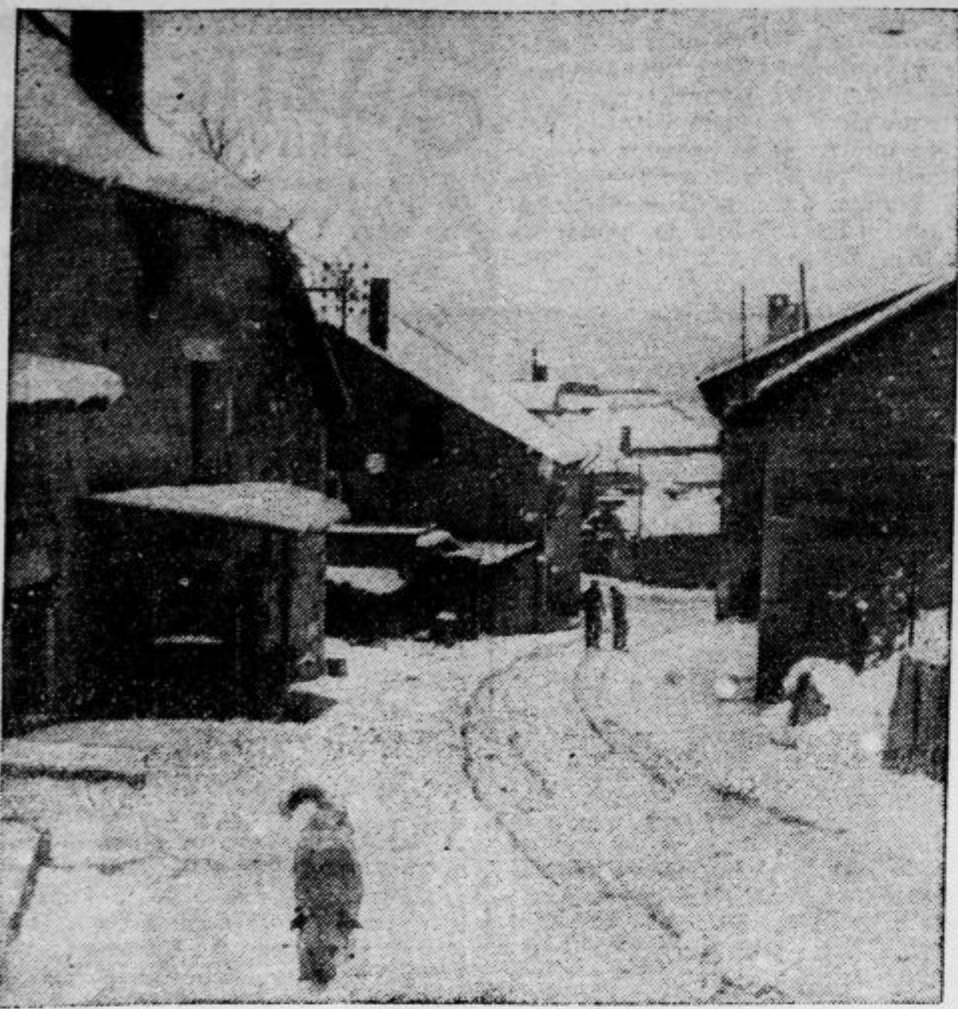

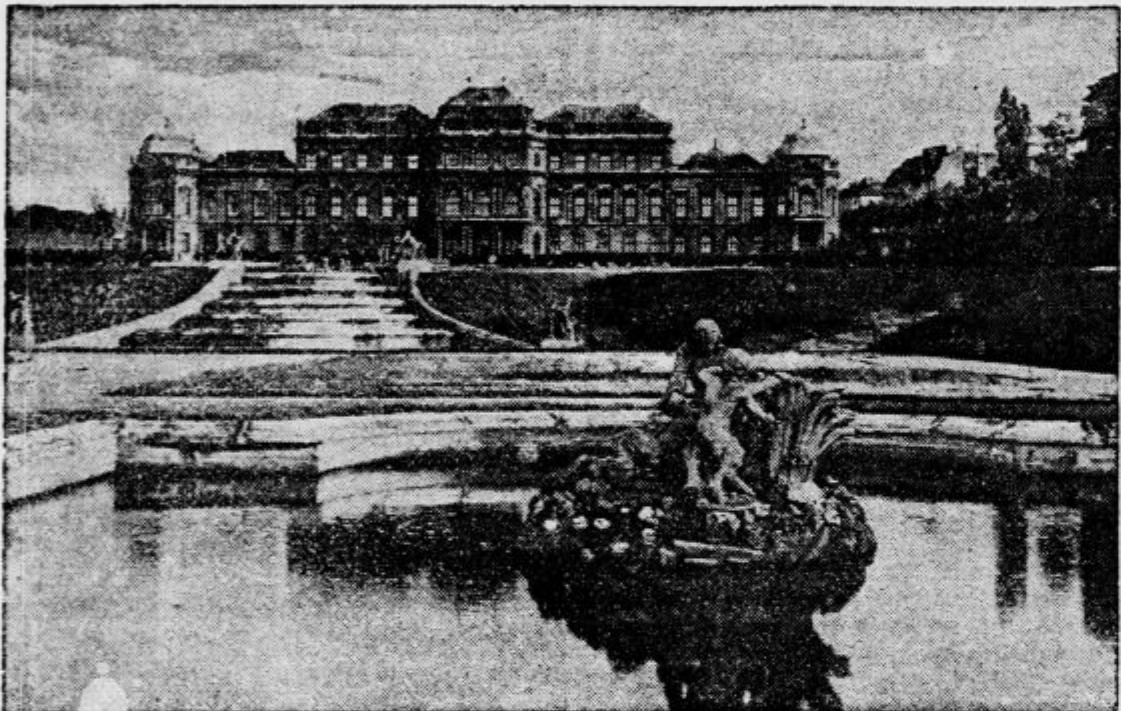
Prvi sneg! Zima!

Prve zimske pozdrave je tokrat za spremembo dobila Zapadna Evropa. Prizor iz malega kraja Lompesa v Franciji

Grad Belvedere

Nekaj iz zgodovine znamenite zgradbe, v kateri se je te dni odločala usoda Slovaške in Podkarpatske Rusije

Belvedere. Tu je imel svojo rezidenco tudi bivši kancelar Schuschnigg

Grad Belvedere na Dunaju, v katerem so krolili usode Slovaški in Podkarpatski Rusiji ali Karpatski Ukrajini, kakor se sedaj imenuje, predstavlja v veljemestu ob Dunavu svet zase, svet staroavstrijske zgodovine princa Evgena, dobe, ko je Avstrija vdirala proti evropskemu jugovzhodu, kamor so ji zmage tega princa odprle pot. V Belvedereju drugače ne živijo drugi spominki na dejanja princa Evgena razen okamenelih trofej na pročelju palače. Ta zgradba je bila presenečenje, ki si ga je bil izmislil sloviti gradbenik Lukas von Hildebrand za grajskega gospoda, ki je hotel imeti tu svojo poletno rezidenco. L. 1693. so začeli z gradnjo, kmalu pa so stroški presegli finančne moči princa Evgena. Pogled na Dunaj do Kahlenberga ga je bil očaral in vrtnarski umetnik Anton Zinner naj bi park izvedel v slogu Le Notra. Toda šele dvajset let po prvih načrtih se je mogel Evgen vseliti v spodnji Belvedere in šele deset let pozneje je Fischer von Erlach dokončal zgornji del gradu. Takrat je bil že star. Ostal je v spodnjem delu gradu, v zgoranjem so bili prostori za goste. V gradu je bilo dovolj prostora za princove umetnostne zaklade, za njegove knjige in druge zbirke, omislil si je tudi živalski vrt, ki se je pozneje preselil v Schönbrunn. Princovi gostje so bili visoki plemenitaši, ki so se udeleževali tu poletnih slavnosti in ko je na višku svojega življenja in bolehen doživel nehalnost habsburške hiše, ga je večkrat obiskal sam cesar Karel VI., da bi ga pripravil do pomiritve ter da bi se z njim posvetoval glede pragmatične sankcije, ki naj bi Mariji Tereziji zagotovila nasledstvo. V aprilu 1736. je stari junak umrl.

Stan Laurel v čudni slavi

Slovitega ameriškega filmskega komika Stana Laurela, bivšega tovariša Olivera Hardyja, so aretirali, ko je s svojim avtom dirjal popolnoma pijan in slečen do pasu skozi hollywoodske ulice, iščeč svojo ženo. Pri zaslišanju je izpovedal, da jo je iskal, ker ga je pošteno pretepla s ponjavo. Koražen pa je postal šele tedaj, ko se je napil in je ni bilo več...

Nova radijska postaja za Moravsko Ostravo

Českoslovaško ministrstvo za pošto in brzojav je te dni naročilo neki domači tvrdki zgradbo nove radijske oddajne postaje za Moravsko Ostravo. Prejšnja v Svinovu je prešla, kakor znano v nemške roke. Čehi so sicer upali, da se bo tu meja v njihovo korist spet spremenila, a kakor je videti, so to upanje opustili. Kolikor izjavljajo odločilni krogi, bo nova postaja začela obratovati že sredi tega meseca. Gre za majhno postajo z energijo poldruga kilovata, ki jo bodo pa pozneje ojačili. Stala bo v neposredni okolici Moravske Ostrave. Zda se pogajajo z Nemci še glede valovne dolžine, kajti prejšnja postaja je pod nemškim vodstvom obdržala svojo valovno dolžino in stoji Nemci na stališču, da jim je s postajo pripadla pač tudi pravica do te valovne dolžine. Vprašanje se ne da brez nadaljnega rešiti, kajti skoraj vse valovne dolžine so ta čas zasedene in za vsako novo postajo je treba val izbrati tako, da ne bo motil drugih postaj.

Zdravilni vrelci na Slovaškem

Slovaška razpolaga z naravnimi bogastvi, ki so jih doslej samo delno izkoriščali. Tako ugotavlja neka statistika, da je na njenem ozemlju znanih kakšnih 300 zdravilnih vrelcev, ki jih pa doslej skoraj niso uporabljali. Posebno bogata je v tem pogledu dolina Vaha, kjer uživajo Pieštany in Trenčianske Toplice že danes svetovni sloves. A že tik za Bratislavo se začne vrsta zdravilnih vrelcev, ki gre potem vzdolž Vaha do njegovih izvirov. Tudi v sredini in vzhodni Slovaški je že danes mnogo majhnih zdravilišč okrog zdravilnih vrelcev, ki jim pa doslej niso posvečali posebne pozornosti. Zda ko je Českoslovaška izgubila s sudetsko svoje najvažnejše zdraviliške centre, ima zlasti na Slovaškem dovolj možnosti, da si jih nadomesti.

Hongkong, mesto Vzhoda in Zapada

Rumeni mož gospodar, beli mož njegov služabnik

Iz knjige spominov Colina Rossa »Morje odločitev« objavljamo sledeči odlomek, ki je zanimiv z ozirom na vojno med Kitajsko in Japonsko.

»Po Kiplingovi znameniti besedi«, piše Colin Ross, »se vzhod in zapad nikoli ne srečata. Kdor pa prebere Kiplingovo pesem do konca, opazi, da je angleški pisatelj v zadnji vrsti vendarle priznal možnost, da se moreta pod določenimi pogoji Vzhod in Zapad stikati. Kakor Kiplingu se dogaja vsakomur, ki pride prvič na Daljni vzhod: sprva občutiš razliko tako močno, prepada med zapadnim in vzhodnim čutenjem tako nepremostljivo, da ne vidiš nobene možnosti za stikanje. Toda počasi, počasi se stikejo niti in zagledaš, čeprav s početka še megleno, možnosti za premostitev.

Toda o tem duševnem dotikanju naj tu za sedaj niti ne bo govora, govoriti hočemo samo o čisto telesnem dotiku krajevnega sožitja, o prilagoditvi in predoru zapadnih in vzhodnih ljudi ter življenjskih oblik.

Hongkong je eno izmed popolnoma mednarodnih mest. Tu žive Evropejci vseh narodov, Američani, Avstralcji, Kitajci iz vseh delov ogromne države, Japonci, Indijci, Fi-

Ananda Mahidol

12-letni kralj Siam, se je vrnil te dni v svojo domovino. Posnet je bil med šolskim odmorom v Švici

Ne bodo kradli in se potepali

Bostonska policija se je spravila na vzgojevanje mladih. Osnovna je svojo posebno pomožno otroško brigado, ki morajo njeni člani ob svojem vstopu vanjo svečano priseči, da se ponoči ne bodo potepali po ulicah in da ne bodo kradli

K obletnici premirja

Mednarodna zveza bivših bojevnikov je poslala v New York plamenico, kjer jo bodo prižgali in poslali do 11. novembra v Pariz, da jo položijo na grob Neznane vojaka. Na sliki izroča predstavnik Ameriške legije delegatu Mednarodne zveze bivših bojevnikov plamenico, da jo odnese v Ameriko

Američani v vojni psihozi
Uradna preiskava zavoljo »napada Martovcev«

Poročali smo, kakšen preplah je zbudil v mnogih delih vzhodnih Zedinjenih držav radijski prenos Wellsovega dela »Vojna med svetovci«, ki obravnava kot utopija bodočo vojno med napadalci s planeta

Marta in zemljani. Napovedovalec je v delu zamenjal imena mest, ki jih navaja Wells, z imeni ameriških mest in mnogo poslušalcev je smatralo prenos za poročilo o dogodku, ki se v resnici odigrava. Sedaj so oblasti uvedle obsežno preiskavo o tej stvari. Še ves ponedeljek so iz vseh delov Amerike prihajala poročila o hudih posledicah, ki jih je imel prerealistični prenos Wellsove utopije. Vesti o domnevem napadu Martovcev so v nedeljo zvečer zavzele takšen obseg, da so n. pr. tisoči avtomobilistov v državi New Jersey, a tudi drugod polnili svoje bencinske tanke in bežali, kolikor je bilo mogoče daleč od krajev domnevnega uničevanja. Vseučilišče v Princetonu je poslalo celo znanstveno ekspedicijo, ki naj bi preiskala, kolikor je resnice na govoricah, da je nekje v bližini treščil na zemljo ogromen meteor z — Marta. Oblasti sedaj ne vedo, ali bi naj nesrečnega napovedovalca, ki je vse zlo, čeprav gotovo ne s slabim namenom, povzročil, kaznovali ali ne.

Earl Stanhope

naslednik Duffa Coopera v angleškem mornariškem ministrstvu

Zbirke lorda Kitchenerja na javni dražbi

Sredi tega meseca bodo prodajali v Londonu na javni dražbi zbirke lorda Kitchenerja, angleškega vojskovodje, ki je izginil na tako skrivnostni način med svetovno vojno. Bil je neustrašiv in navdušen zbiralec antičnih predmetov, posebno nagajenje je imel za lep porcelan. Najlepši kos v zbirki je velika kitajska vaza iz dobe Mingov, ki je okrašena s krizantemami in metulji.

ANEKDOTA

Žena Walterja Scotta se je velikemu pisatelju nekoč pritoževala, da so ji otroci preiskali šivalno mizo, vse prebrskali in ji vse klobčiče zmešali. Scott se je nasmejal: »Tokrat pa niso otroci krivi. Zmešajavo v tvoji šivalni mizi sem napravil jaz. Ti si zadnjič mojo pisalno mizo tako dobro pospravila, da mi je prišla misel, storiti s tvojo šivalno mizo isto tako!«

VSAK DAN ENA

»Veste za gotovo, gospod učitelj, da vas udarci bolj bole nego mene?«

»Seveda, dečko!«

»Potem mi jih pramažiti še šest!«

(Dublin Opinion)

